

[Miljøministeren]

ledninger fortsat har en så dominerende effekt, at den meget store indsats, som byerne og virksomhederne har gjort for at rense spildevandet, sløres af disse ulovlige udledninger. Efter miljøbeskyttelsesloven er det kommuner og amtskommuner, der har ansvaret for at opspore og standse de ulovlige udledninger. Enkelte steder gøres der også en stor indsats, men vi må jo nok erkende, at det desværre ikke er hovedreglen.

Miljøstyrelsen har udsendt vejledning om, hvordan udledningerne skal opspores og sagerne følges. I tilknytning hertil har amtskommunerne i et cirkulære anmodet om at opbygge en beredskabsordning, sådan at der hurtigt kan gribes ind, når forureningen af et vandløb viser sig.

Desværre er disse beredskabsordninger kun i beskeden omfang gennemført i amtskommunerne. Man angiver bl.a. som grund, at forhandlinger mellem Amtsrådsforeningen og personalets organisationer er brudt sammen. Jeg har bedt miljøstyrelsen om en orientering om, hvordan situationen er i de enkelte amtskommuner.

Hvad specielt Limfjordsregionen angår, er jeg orienteret om, at Limfjordskomiteen i en speciel skrivelse til amtsrådene vil påpege de uheldige omstændigheder for vandkvaliteten med de fortsatte ulovlige udledninger. Jeg forventer, at amtsrådene i samarbejde med kommunerne vil forstærke deres indsats på dette grundlag. Jeg vil anmode miljøstyrelsen om at følge med i, hvad der sker på dette område, og hvad der gøres af de kommunale myndigheder. Men jeg har i øvrigt med tilfredshed konstateret, at landbrugets organisationer er enige i, at de ulovlige udledninger skal stoppes.

For at øge landbrugets forståelse for disse problemer har miljøministeriet i samarbejde med landbrugets organisationer nedsat et udvalg, der skal fremme informationen til landmændene om miljøproblemerne. Det er klart, at dette koster penge, og derfor var det med meget stor interesse, jeg hørte, at både hr. Sønderby og hr. Steffensen strejfede problemet angående nødvendigheden af at se med friske øjne på behovet for midler, sådan at disse uproduktive investeringer kan gennemføres.

Hr. Hove Sørensen spurgte, om miljøloven ikke er et godt redskab, og om det i virkeligheden ikke er de lokale myndigheder, der

svigter. Jeg mener nok, det er et godt redskab, men hr. Hove Sørensen var inde på nogle ganske konkrete ting i den forbindelse; bl.a. nævnte hr. Hove Sørensen spørgsmålet om Limfjordsøsters Kompagniet.

Hvad angår den forurening, der sker i Limfjorden med urensset spildevand fra Limfjordsøsters Kompagniets virksomhed i Morsø kommune, kan jeg meddele, at jeg under et møde i Morsø for en tid siden blev gjort bekendt med disse forhold. Jeg har anmodet miljøstyrelsen om at undersøge sagen nærmere og har for et par dage siden modtaget en redegørelse for forholdene. Sagen har tilsyneladende været under behandling hos de lokale myndigheder igennem en årrække, uden at der endnu er truffet effektive foranstaltninger til begrænsning af virksomhedens udledning af forureningsspildevand til Limfjorden.

Jeg har derfor aftalt med miljøstyrelsen, at styrelsen med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven pålægger de ansvarlige myndigheder nu at tage sagen op til behandling og snarest muligt træffe en afgørelse til begrænsning af forureningen fra virksomhedens produktion. Det er oplyst over for mig, at miljøstyrelsen har meddelt dette pålæg over for Viborg amtsråd, hvorunder sagen hører, og da jeg først for et par dage siden har modtaget miljøstyrelsens redegørelse, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt have yderligere bemærkninger til den sag.

Det har jeg derimod til andre sager, som hr. Hove Sørensen rejste, og det var navnlig spørgsmålet om bundvendinger, som andre også har været inde på. Hvad kan man gøre for eventuelt at nedbringe antallet af bundvendinger, hvad er mulighederne? Bundvendingerne indtræder, når ilten i vandet er opbrugt; så begynder der at danne sig giftige svovlbrinter i vandet og i bundlagene, og det er ofte i forbindelse med faldende lufttryk. Så sker der en ophvirvling af det svovlbrinteholdige bundmateriale, den såkaldte bundvending sker. Denne hændelse ledsages af drab af bunddyr og fisk.

I Limfjorden har bundvendinger altid kunnet forekomme som et naturfænomen, men de er blevet væsentlig hyppigere i de sidste år, fordi forureningen medfører, at ilten hurtigere bruges op i vandmasserne. Det skyldes hovedsagelig forøgelsen af nærings-salttilførslerne, der har givet mere plante-